

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 158. SZÁM

ARA : 50 FILLÉR

SZERDA, 1953 JÚLIUS 8.

**Dolgozó parasztek! Termelőszövetkezeti tagok!
Gépállomások és állami gazdaságok dolgozói!**

Veszteségnélküli gyors betakarítással, a headási kötelezettségek gyors teljesítésével biztosítsátok a város és falu dolgozóinak kenyereit! Erősítsétek a munkás-paraszt szövetséget!

Bírálnak bátran levelezőink

1904 december 12-én Oroszországban a „Vperjod” című lap megjelenése előtt egy röplapot adtak ki a bolsevikok. Lenin elvtárs „Levél az elvtársakhoz” címmel a többek között ezekre hívja fel a dolgozók figyelmét: Mindenkit kérünk... hogy levelezzenek velünk... írjanak lapunkba, írjanak a szó szoros értelmében mindenről, írjanak lehetőleg minél többet hétköznapi életükről, érdekeikről és munkájukról — ilyen anyag nélkülünk nem fog élni... a lap. Kérjük továbbá, hogy ne csak tudósításokat, vagyis közlésre szánt leveleket írjanak, hanem írjanak egyszerű leveleket is, levelezzenek velünk, hogy fenntartsák az elvtársi kapcsolatot a szerkesztőséggel...

Miért volt szükség akkor és miért van szükség ma, hogy a dolgozók számai és ezrei írjanak az újságnak? Ha a dolgozók részt vesznek a lap szerkesztésében — írják munkájukról, egyéni életükről, apróbb, nagyobb panaszokról, munkahelyi tevékenységükről, ha állandóan tájékoztatják a lapot az elért eredményekről, a hibákról, akkor tudja az újság betölteni hivatását, akkor lesz élő, eleven a lap, akkor tudja helyesen látni és értékelni az eseményeket — és tud segíteni a dolgozóknak a szocializmus építésében. Lenin elvtárs szavaival szólunk mi is a dolgozókhöz: Írjanak lapunkba, írjanak a szó szoros értelmében mindenről, írjanak lehetőleg minél többet hétköznapi életükről, érdekeikről, munkájukról.

Felbecsülhetetlen értékűek a lap számára a dolgozók levelei, szélesítik a lap és olvasótáborra köztölti kapcsolatot. Irányítják a levelek a lap munkáját, tájékoztatást nyújtanak, megismertetik a falu, a város életével, az eseményekkel, a dolgozók hangulatával, érzéseivel. Erre a nagy és szép feladatra hívunk mi százakat és százakat.

Megyénk majd csak minden területéről van már egy-két dolgozó, aki levelezője lapunknak. Keresztesi Sándor elvtárs, a bellegelői Lenin tsz tagja néhány hónap óta rendszeresen levelezik a Néplappal. Havonta 3-4 levelet ír. Beszámol a lelkes munkáról, de nem hallgatja el a hibáikat sem.

A bellegelői Lenin tsz és a lap között szorosabb lett ezáltal a kapcsolat, megismertük életüket, munkájukat és tudunk segítséget adni, amikor arra szükség van. Molnár Lajos, a 61/1. Építőipari Vállalat dolgozója hetenként több levéllel, komoly, értékes írással ad segítséget a Néplap munkájához. Dicsér, bírált cikkeiben. Legutóbbi levele különösen komoly bírálat a vezetőség felé. Megírta, hogy a dolgozókat helyezgetik egyik helyről a másikra, a munkavédelem terén mutatkozó hibákra is felhívta a figyelmünket. De sorolhatnánk azoknak a neveit, akik nemcsak olvasni szeretik lapunkat, hanem érzik is, hogy övék a lap és éppen ezért leveleikkel, véleményükkel, bírálatukkal aktívan részt vesznek a lap előállításában. A lap ösztönző hatását bizonyítja Cs. Nagy István, a nagyhegyesi Kossuth tszcs dolgozójának levele: „Amikor elolvastuk a rólunk írt cikket, elhatároztuk, hogy még jobban dolgozzunk, a dicsőretre ily szolgálunk rá.”

Pintye Gábor, a földesi Petőfi tsz, Gál Margit tiszgyuláhozai Szabadság tszcs. Rizler Ist-

ván a kismacsi állami gazdaság dolgozói, de velük együtt még nagyon sokan nemcsak kiváló munkával, hanem leveleikkel, a napi események ismertetésével is részt vesznek az aratás-cséplés nagy harcában. Tudják, ha cikkeiket lapunk leközi, azzal ösztönzést ad a munkához, ha a megírt hibák a lapon keresztül napfényre kerülnek, azzal lehetőség nyílik azoknak kijavítására.

Az tehát a feladatuk levelezőinknek, hogy álljanak őrt munkahelyükön, hogy éberben, éles szemmel figyeljék az eseményeket, a legkisebb, a legapróbb eseményekben is lássák meg a fontosat, ne menjenek el az eredmények és a hibák mellett.

Sok esetben találkozunk olyan helytelen elmélettel, hogy nincs miről írni! Ezek az emberek nem látnak tovább az orruknál. Az Alföldi Nyomda dolgozóitól régóta nem kaptunk leveleket, pedig volna miről írni. Jól harcoltak a tervteljesítésért. Öt nappal hamarabb fejezték be felvív tervüket. Ez azt mutatja, hogy a dolgozók becsülettel helytálltak a munkában. Miért nem írtak erről a helytállásról? A Fűtőház dolgozói is hallgatnak, pedig komoly csatát kell vívniuk, hiszen a harmadik negyedévi terv sikeréért komoly vállalat tettek. Hogyan küzdenek nap, mint nap, hogy adott szavukat beváltassák — erre volnánk kíváncsiak. A Cipőgyár, Orvosi Műszergyár, Dohánygyár, Gyógyszergyár, Bútorgyár, Kefegyár dolgozói előtt is hatalmas feladat áll. A szocializmus mielőbbi felépítése függ az ő jó munkájuktól is. Minden ember felelős munkájáért, üzemeért, az orszáért. Hogyan érzik át feladatukat, hogyan harcolnak a jobb és jobb eredményekért, hogy küzdenek a hibák ellen — erről írjanak dolgozóink.

Az aratás-cséplés nagy csatájában bizony minden időt ki kell használni. Tévednek azonban azok a dolgozók, akik azt hiszik: időtöltés a levélírás. Nem, az segítség! Segítség akkor, amikor a jó módszerekről, a kiváló teljesítményekről írt levélből sokszáz dolgozó tanul és példát merít. Ne hanyagolják hát el a levélírás, ne hivatkozzanak a sok munkára, hiszen most, amikor legtöbb munka van, most van a legnagyobb szükség segítségre — ezt pedig követeljük ki a laptól. Sokkal többen eszünk rendszeresen levélíróknak a lappal.

Egyéni életük, napi problémáik felé érdeklődéssel tekintünk — adjanak hírt erről is. Sérmeikkel bátran forduljanak hozzánk. A Szabad Nép június 21-iki vezércikke felbátorította a dolgozókat, azóta jobban merik bírálni a vezetők hanyagságait, egyes szerzők nemtörődömségét, saját panaszait közlő színtében megírják. De ez még mindig nem lett általános jelenség, még mindig vannak, akik félnék szólni, akik bizalmatlanok, az ilyen helyen a vezetőségben kell a hibát keresni, ahol nem jönnek felszínre a hibák, ott a takargatás, a hibák eltussolása, a bírálat elfojtása tapasztalható. A Tánácsos Cipőgyárban az a nézet alakult ki: nincs semmi hiba, minden a legnagyobb rendben megy. Szeretnénk megtudni: minden dolgozó osztja ezt a nézetet?

Néhány vállalat igazgatója írt a Szabad Nép vezércikke nyomán, megírták ösztönést, hogy bizony sok hibát nem vettek ész-

Gyorsabban arassunk!

Csorni János vezet a kombájnisták versenyében

Egy gondolat jár a fejünkben most: gyorsabban dolgozzunk, minél gyorsabban szemvesztés nélkül arassuk, ne peregjen a földre egyetlen egy szem gabona sem. A mostani harc a kenyérért, — a békeért folyik.

Sok kiváló eredmény született már ebben a versenyben. Egymásután érkeznek a győzelmi jelentések. A kombájnisták és aratógépezetlők boldogan jelenik mindennap, hogy újabb győzelmeket értek el. A jegnapki értékelés szerint a megye legjobb kombájnistája továbbra is Csorni János elvtárs, a sárrévbart géppállomáson, aki már 113 holdat aratott, le. A második Rác József (debreceni géppállomás) 80 hold, harmadik Ferenczi József (hajdúházi géppállomás) 73 hold, negyedik Kovács Sándor (hajdúszoboszlói géppállomás) 73 holdas teljesítményével. Csorni János elvtárs a megye jelenlegi legjobb kombájnistája a 113 holdon 1017 mázsu gabonát cséplelt el.

Az aratógépezetlők versenyében továbbra is Dózsa Kálmán az első

Az aratógépezetlők versenyében már napok óta az első helyet Dózsa Kálmán elvtárs tartja, a berettyóújfalusi géppállomás aratógépezetlője. Hétfőn estig már több mint 130 holdat aratott le. Igen jó eredményt ért el Harangi Árpád a nagyrábi géppállomás aratógépezetlője is, aki már 115 hold aratást végezte el. Harmadik helyen Tóth Ferenc, a debreceni géppállomás aratógépezetlője áll 101 holddal, negyedik Kóncz Dezső, a nagyrábi géppállomás dolgozója 93 holdas teljesítményével.

Versenyfelhívás Hajdú-Biharmegye élelmiszeripari üzeméhez

A Debreceni Dohánygyár dolgozói örömmel fogadták az új kormány programnyilatkozatát, melyet a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének javaslata alapján dolgozott ki. Különösen megragadta a figyelmüket a programnak az a része, hogy a kormány a nehézipar lassabb ütemű fejlesztése mellett fokozottabb gondot fordít a könnyű- és élelmiszeripar fejlesztésére.

Mi, a Debreceni Dohánygyár dolgozói a program sikeres megvalósítása, valamint a III. negyedévi terv teljesítése, illetve tervteljesítése érdekében versenyre hívjuk ki Hajdú-Biharmegye élelmiszeripari üzemének dolgozóit augusztus 20-ra, alkotmá-

nyunk ünnepének tiszteletére az előbbi versenyzemponthoz szerint: Vállaljuk, hogy 1953 II. negyedévi viszonyait szivarkagyártmányaink anyagmutatóját a melléktermékképződés csökkentésével 3 százalékkal javítjuk. Vállaljuk, hogy gyártmányaink minőségét a II. negyedévhez viszonyítva 0,2 százalékkal emeljük. A gépi idő jobb kihasználása érdekében vállaljuk, hogy a II. negyedév tényszámaitól viszonyítva a géppállási időt 1 százalékkal csökkentjük. A III. negyedévi termelési tervünket dekadonként 100 százalékos teljesítés mellett teljesítjük.

A munkafegyelmegészilárdítása érdekében vállaljuk, hogy a

munkafegyelmegészilárdítása érdekében vállaljuk, hogy a

Mint élelmiszeripari üzem, fokozott gondot kívánunk fordítani az üzem tisztaságára, ezért a Vorosin-mozgalom keretében vállaljuk, hogy dolgozóink 100 százalékosan bekapcsolódnak a tisztasági mozgalomba.

Termelési tervünk maradéktalan teljesítésével, jobb munkánkkal akarjuk népünk jólétének növekedését elősegíteni.

Ezúton szólítjuk csatlakozásra Hajdú-Bihar megye élelmiszeripari üzemeit.

Hajdu János vállalatvezető.
Fésüs Lajos párttitkár h.
Kerékgyártó Ferenc üb. elnök.

Tovább javítjuk gyártmányaink minőségét

Szocializmust építő országunk könnyűiparának elsőrendű feladata, hogy a dolgozók szükségleteit kielégítő cikkeket s az ipari termékeket kifogástalan minőségben készítse el.

A Debreceni Textilművek dolgozói is ezt tartják szem előtt és ennek érdekében valósítanak

meg újabb célkitűzéseket. A beérkező pamutfonalat, az alap- és segédanyagokat a legnagyobb körültekintéssel vizsgálják felül.

Az üzemrészek munkájának megújítása érdekében újítási feladatokat tűzött ki a vállalat vezetősége és a gyártás közben történő minőségi ellenőrzést is fokozzák.

100,6 százalékra teljesítette elmult havi tervét a Textilművek, 97,4 százalékos minőséggel. A III. negyedévi tervben azzal indultak a gyár dolgozói, hogy fokozzák az I. osztályú áruk gyártását.

Tóth Imre.

A Kenyérgyár figyelembe veszi a dolgozók jogos panaszait

Több kifogás, bírálat hangzott el a Kenyérgyár készítményei ellen az utóbbi időben. Számítatlan esetben svábbogarat, zsineget találtak a kenyérben, mint azt a „Néplap” keddi száma is megírta. Ennek kiküszöbölésére már számos intézkedést foganatosítottak az üzemben. Hétfőn a dolgozók a műszaki vezetőkkel közösen beszéltek meg, hogy mi a tennivaló az elkövetkezendő időkben. Az értekezleten elhatározták, hogy az eddigienél nagyobb figyelmet fordítanak a technológiai utasítások betartására. Ezt nemcsak a műszaki vezetőkkel, hanem az üzem vala-

menyi munkásával is közlik. A dolgozók jó minőségű kenyérről való elhatározása Debrecenben is elsőrendű kötelesség. Tudják ezt a Kenyérgyár vezetői is, annál inkább, mert Nagy Imre elvtárs szombati döntő fontosságú beszéde ismételtén a figyelmüket erre állította.

Tudjuk kötelességünket, feladatainkat e téren, — mondja Zentai János elvtárs, az üzem igazgatója. Igyekszünk ezt végrehajtani. Második negyedévi tervünket 122,1 százalékra teljesítettük, de minőségileg van még bőven teendők. A dolgozók jogos panaszait figyelembe véve a

következőekben nagyobb gondot fordítunk a liszt szétállítására, a kenyér előállítására. A tisztaság szempontjából, hóféhér ruhával takarjuk le a teknőbe került tésztát. A jobb minőségű kenyér előállítására érdekében versenyt indítunk üzemünk között. Az a célunk, hogy jó kenyeret ne csak egy üzemrésznél állítsunk elő, hanem gyárunkhoz tartozó valamennyi termelőegység.

Tudjuk, ha jó és minőségileg kifogástalan munkát végzünk, nagyban hozzájárulunk új gazdaságpolitikánk alapelveinek sikeres végrehajtásához.

re, sokszor hiányzott a szív a dolgozók panaszai iránt. De sokkal több azoknak a száma, akik nem írtak, nem mondtak önbírálatot és azoknak a száma, akik nem segítettek a vezetőséget az- zal, hogy becsülettel, őszintén jel- tárták a hibákat. A bírálat fey- ver az ellenség elleni harcban, a hibák leleplezésében, aki nem használja ezt a fegyvert, az sa-

ját magát, munkaterületét, or- szágát károsítja meg.

Levelezőink felé, azok felé, akik régen nem írtak és azok felé is, akik még ezután írnak, azt javasoljuk: legyenek bátrab- bak és harcosabbak, kíméletle- nebbek a hibákkal szemben, le- gyenek éberek, mutassanak pél- dát a munkában, de mutassanak példát a levelezésben is. Járjanak

nyitott szemmel. A százalékok emelkedésében lássák meg az ember harcát az ország felvirágoz- tatásáért, a legkisebb hibában is fedezzék fel a súlyosabb hibák gyökereit, érezzék azt, hogy az újság és ők elválaszthatatlanok egymástól és meglátásaitkal, él- ményeikkel, gazdag tapasztala- tikkal tegyék színesebbé, tartal- masabbá, élőbbé saját lapjukat.

Párt és pártépítés

A kormány megvalósítja, amit ígért

Régen volt ennyi vendég... Gyökeres Mihályéknál, mint vasárnap délután. Mäskor ha kisgyűlést tartanak Derecskén, akár Gyökereséknél, akár másutt, a népnevelők sorra végig járják a házakat és meghívják a dolgozó parasztokat valamelyik kapu elé, vagy valakinek a házához. Most nem igen kellett hívni senkit, jöttek önmaguktól. Szombaton már hallgattak egy páran a rádiót, de előttről már újságot is olvastak egynehányan. — Azonban a saját fülvükkel is hallani akarták a dolgozó parasztok Nagy Imre elvtársnak, az országgyűlésen elmondott beszédét.

huszan várták Gyökereséknél az öltör

Boross Sándor és G. Nagy Imre már idős emberek. Fül vannak a hátvanon. Egy kicsit nehezebben is hallanak. A tornácra kitett rádióhoz olyan közel ülnek, hogy szinte a fülükre ráteszik a készülékre. Egy szót sem akarnak elengedni.

A vendégek gyülekezését még az időközben támadt zivatar sem akadályozza. Esernyővel, kabátban, ki hogyan, de a szakadó nyári zapor dacára is egyre gyűlnek a rádióhallgatók. Egy szó, egy köhögés nem hallatszik a közvetítés alatt, csak a fejbólintásokon, a figyelő szemeken látni, milyen mélyen érzérik minden elhangzott szót, a jelentőségét. Amikor az állatorvosi elöljáró ingyeneségét említi Nagy elvtárs, még egy-két tenyér is összevörösödik, — szinte önkénytelenül.

A közvetítés befejezése után néhányperces mély esend. Mindenki szólni akar, de nem tudják mit kell most tenni, hogyan kezdjenek hozzá. Elmoadhat-

ják-e panaszaikat, sérelmeiket. Bene Márton elvtárs népnevelő biztatja őket. — Megnyitjuk a vitát, bátran mondja el mindenkinek mi a véleménye a kormány új intézkedéseiről, mondják el bátran a sérelmeket, a hibákat.

Ezután már nem is kell biztatni senkit, szinte mindenki egyszerre akar beszélni. — Tavaly disznóhúzáásra kötöttem szerződést — kezdi Sáfárány Gábor. Kevés tengerim termett, de a szerződésnek eleget akartam tenni. Mindenemet pénzre tettem, hogy tengerit vegyek. Másnap eljöttek a tanácsítók, felmérték a tengerit és mind egy szemig elvitték. Hiába mondtam, hogy kellene a disznónak, abban is megtalálják. Nem használt. Még az egereknak sem hagytak.

Még be sem fejezi már közbeváág Szabó Sándor. — Ma reggel beteg lett az egyik malacom, elmentem a községi állatorvoshoz, hogy jöjjon el megnézni. — Lemegyek, de dupla pénzért, mert ma vasárnap van. Nekem sajnos még egyszeres díjra is állg futotta, így azt mondtam neki, jöjjon hétfőn reggel.

Van olyan hozzászóló is, aki olyan dolgozó paraszt esetét mondja el, aki itt sínes, de úgy érzi, hogy ide kívánczik. — Fiúk Gábor pénzen veti két mázsa vetőmagot — mondja id. Gyökeres Mihály. — a párnákat adta el érte, másnap lement az elszámoltató bizottság és mind egy szemig elvitték a búzát. — Két 130 kilós disznó megjött meg a télen — szól közbe Főrtán János, nem kaptam rá vágási engedélyt, pedig a sertésbeadásomnak eleget tettem. De a kukoricabeadásom nem tudtam teljesíteni nem engedték levágni a sertést és mind a kető megdögölt. Kiszállították velem a dög-

térre és a kutyák ettek meg a sok gonddal és fáradtsággal meghízait disznó húsát. En tudom, hogy

az ilyen túlkapásokról a kormány nem tehetett

de tehetett volna a községi tanácselnök, ha akart volna, — de nem akart.

Hogy a tanácselnököt említi, egyszerre hárman is belevágnak. — Korda Károlyról nem tanácselnöknek való volt, hanem kofának, úgy kiabált. Ha valaki bement hozzá bejelentés nélkül, kizavarta és olyan cifrán káromkodott, mint egy mulibéi zupás örmeser. Kordáné már nincs Derecskén, de a túlkapásait még érzi a falu.

Többen beszélnek az amnesztjáról is. Szegedi Lajos elmondja: — En helyeslem az amnesztia törvényt, de helyesnek tartanám, ha a mezei lopásokat még szigorúbban büntetnék. Az ember dolgozik éjjel-nappal, leve és akadnak munkakerülők, akik felássák a krumplit, elviszik a tengerit, de a rendőrség és a bíróság eddig könnyen vette a dolgát. De tárgyalás nélkül megbüntetik az embert, ha véletlenül egy napot kimarad, a gyermeke az iskolából, vagy a járdán tolta a kerékpárt.

Közben beesteledik, jön haza a tehéncsorda és mindenek dolga akad a ház körül. Lassan oszlan kezd a kisgyűlés, még az öreg Papp Mihály vitákozik Szabó Imre népnevelővel a beadásáról, de már ök is kifejezindulnak.

Gyökeres Mihály úgy félig magának, félig a népnevelőknek mondja elmenőben: — Sok ószinte szót hallottunk, én bízom abban, hogy a kormány megvalósítja, amit ígért.

— Pallas Imre —

A fegyverszünet meghúsitásának új amerikai terve

Az „Uj Kina” hírügynökség különütődötője írja:

Uj tervet farralnak a koreai fegyverszünet meghúsitására.

Maxwell Taylor, az amerikai 8. hadtest parancsnoka vasárnap kijelentette, hogyha Dél-Korea „egyedül folytatja”, akkor viszsza lehet vonni az amerikai csapatokat az arcvonalról és helyükre a liszinmanista hadsereg foglalhatja el.

Ugyanakkor az „International News Service” tokiói jelentése szerint Clark valószínűnek tartja, hogy Li Szin Man megtagadja a fegyverszüneti feltételek elfogadását és nem hajlandó megengedni, hogy hadserege két kilométerrel visszahúzódjék a mostani arcvonalról délre.

Knowland, a háborús uszító amerikai szenátor is kijelentette, hogyha Li Szin Man „egyedül folytatja” az akciót, akkor sem szavazna amellett, hogy az Egyesült Államok szüntessék meg a katonai felszerelés és utánpótlás terén nyújtott támogatást.

Készoni megfigyelők rámutatnak, hogy ez a terv komoly figyelmet érdemel, különös tekintettel arra, hogy az amerikaiakat azt hangoztatják, tekintet nélkül

Li Szin Man-ra, alá akarják írni a fegyverszünetet. E terv szerint az amerikai fél a fegyverszüneti egyezmény aláírása után amerikai katonák helyett Li Szin Man hadseregét használná fel arra, hogy megtagadja a fegyverszüneti egyezménynek megfelelő eljárást, megtagadja a katonai demarkációs vonal elismerését és megtagadja a visszavonulást ettől a vonaltól délre a demilitarizált övezet létesítése céljából. Az Egyesült Államok továbbra is elátná a liszinmanista csapatokat fegyverrel és felszereléssel, hogy így lehetővé tegye számára a háború folytatását.

Ha az amerikai fél ilyen lépésekhez folyamodik, akkor a fegyverszüneti egyezmény papírronggyá válik. Nem lehetne végrehajtani a tüzszünetet, a demilitarizált övezet kiürítésére, a hadifoglyok hazatelepítésére és a fegyverszünet hatályba lépésére vonatkozó intézkedéseket.

A világ közvéleménye éber figyelemmel kíséri ezt az új tervet, amely az amerikaiak további bűnrészességével, Li Szin Man segítségével akarja meghúsitani a fegyverszünetet.

A Német Demokratikus Köztársaságban július 1-ig 7753 elítéltet és vizsgálati foglyot hocsájítottak szabadon

Melsheimer, a Német Demokratikus Köztársaság főállamügyésze sajtónyilatkozatban közölte, hogy Németország Szocialista Egységpártja és a kormány új határozatainak értelmében július 1-ig 7753 elítéltet és vizsgálati foglyot helyeztek szabadlábra. Mindenekelőtt azokat a személyeket bocsátották szabadon, akiket a népi tulajdon védelmé-

ről szóló törvény alapján 1-3 évi szabadságvesztésre ítélték, illetve azokat a vizsgálati foglyokat, akikre az említett törvény alapján három évet meg nem haladó szabadságvesztés várt. A szabadonbocsátottak között van 2058 olyan állampolgár, aki ellen terménybeadási vagy adófizetési kötelezettségének elmulasztása miatt indult bünvádi eljárás.

A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége Szergej Vinogradovot a Szovjetunió franciaországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövétvé nevezte ki

— Jó reggelt kartársak, jó reggelt. Na, mi újság? Látni a kartársnó strandon volt legnap délután, Szépen tebarant. Hiába, vannak még ráderő emberek.

Ezeféle Benesik kartárs letette a táskát az asztalra, kalapját szépen felakasztotta, az esernyőt a sarokba állította. Kint ugyan 25 fokos hőség volt, de mit lehet tudni? Nem igaz?

— Ugy látszik ma megint „meggebedünk” a munkában. Már is itt nyűszögnek az ajtó előtt vagy ötvenen. En nem értem, az embereknek úgy látszik nincs egyéb dolguk, mint itt álldogálni az ajtó előtt.

Benesik kartárs szépen megtörölte a szemüvegét, kinyitotta az aktatáskát.

— Lássuk mit csomagolt be ma az asszony tizórára. A, vajaskenyér. — azt szeretem. Piros retek, szépen megpuccolta. Jó asszony ez hitaba. És mivel olyan étvágygerjesztő volt a vajaskenyér, nagyot harapott belé és nyugodtan falatozni kezdett. Ezzel etelt vagy 20 perc. Utána, mint ahogy rendszeres emberhez illik, gondosan összehajtogatta a papírszalvétát, jó lesz az még holnap is.

— Most már aztán nézzük miiből élünk, — sóhajtott egy nagyot és turkálni kezdett az íróasztalán szanaszét heverő akták között. — Hm, — megint ez a Kovács-féle ügy. Ez már a harmadik akta, No majd elintézzük — dörmögte és beálllyesztette az asztaljókba a többi elintézetlen akta mellé. Volt ott bizony egész halom.

— Most már aztán nézzük miiből élünk, — sóhajtott egy nagyot és turkálni kezdett az íróasztalán szanaszét heverő akták között. — Hm, — megint ez a Kovács-féle ügy. Ez már a harmadik akta, No majd elintézzük — dörmögte és beálllyesztette az asztaljókba a többi elintézetlen akta mellé. Volt ott bizony egész halom.

— Most már aztán nézzük miiből élünk, — sóhajtott egy nagyot és turkálni kezdett az íróasztalán szanaszét heverő akták között. — Hm, — megint ez a Kovács-féle ügy. Ez már a harmadik akta, No majd elintézzük — dörmögte és beálllyesztette az asztaljókba a többi elintézetlen akta mellé. Volt ott bizony egész halom.

Néhány jótanács a nyári betegségek elleni védekezésről

Az ember legdrágább kincse az egészség: a jó egészséget azonban csak az tudja igazán értékelni, aki hosszabb-rövidebb időre vagy egész életére elveszítette azt.

A nyári időszakban különösen nagy veszélyt jelentenek a hasmenéses megbetegedések: a bélihurut és a vérhas. Mindkettő fertőző betegség, amit baktériumok okoznak. Ezek a kórokozók elsősorban az ételeken szaporodnak el, azokat megfertőzik, de ugyanúgy fertőztethetik az ivóvizet is. Altláiban az élelmiszereket a legyek fertőzik, úgy, hogy rászállnak a beteg ember vagy a bacillusgazda székletére, ürülékére és azokról átviszik a kórokozókat az ételekre. Fertőzhetik az élelmiszereket a legyek kívül a beteges vagy a betegket ápoló személyzet, ha nem tartják be a tisztasági előírásokat (kézmosás stb.). Az ivóvíz elsősorban akkor szennyeződhet, ha a kút nincsen megfelelően elszigetelve és trágyával, arnyékszékek tartalmával szennyező anyag kerül. Állandó veszedelmet jelentenek a nyersen fogyasztott főzelékfélék, saláták, gyümölcsök, ha azokat nem mossák meg elfogyasztásuk előtt. Vannak azonban ételek, így a péksütemények, cukrászkészítmények, felvágottak, sajt, túró, tejföl, tejszín, vaj, amelyeket fogyasztás előtt nem moshatunk meg vagy nem főzhetünk fel. Akik készítenek, forgalomba hozzák, szállítják ezeket, a készítményeket és nem tartják be a kötelező tisztasági követelményeket, akkor gondatlanságukkal, elővigyázatlanságukkal súlyosan veszélyeztetik a lakosság egészségét.

Hogyan védekezzünk a hasmenéses és vérhasos megbetegedések ellen? Elsősorban úgy, hogy ügyeljünk testünk, ruhánk, élelmünk, lakásunk tisztaságára. Továbbá: a nyári időszakban csak friss ételt fogyasszunk. A melegben állott ételekben órák alatt elszaporodnak a baktériumok, amelyek belfertőzéseket, járványokat okoznak. Különösen veszélyesek az állott húsfelek és tejtermékek, ezek a melegben már akkor is romlottak lehetnek, ha a színük, szaguk vagy ízük azt nem árulja el.

Ügyeljünk arra is, hogy ételünket lefedve, tiszta, hűvös helyen tároljuk — kész ételket nyáron legfeljebb csak néhány órára. Gyümölcsöt, salátát nyersen fogyasztható főzeléket tiszta vízben, lehetőleg vizsugárban közvetlenül a fogyasztás előtt a leggondosabban mossuk meg. Az ételket jól átsütve, megfőzve, a tejet csak forralva fogyasszuk.

A tisztaságra fokozottan ügyeljünk. Elkészés előtt minden alkalommal mossunk kezet. Lakásunkat, udvarunkat a leggondosabban takarítsuk és ne felejtsük el soha, hogy a fertőző betegségek nagy részét terjesztő légy a szennyben, piszokban terem, abban szaporodik el, arról száll az élelmiszerekre. Ivóvizet szolgáltató kutak közelében sem szabad trágyadombnak, arnyékszéknek, pócegödörnek, szemétdombnak lenni. A fedetlen kút és viztartály, a piszkos merítőedények is veszélyeztetik egészségünket. Rendkívül fontos, hogy rendszerben, tisztán tartsuk az arnyékszékeket. A beteg emberből a fertőző kórokozók milliói jutnak az ürülékbe, melyen nyáron a legyek hemzsegek és viszik a baktériumokat szerte-széjjel ételre, italra, pohárra, evőeszközre stb. egyaránt. Így egy beteg ember — mint a statisztika bizonyítja — az egészséges emberek százait fertőzheti meg. Ha tehát vigyázzunk a tisztaságra, küzdünk a legyek és a légyterjesztő szemét és hulladék ellen, akkor a bélihurut, vérhas ellen is védekezzünk — és eredményesen védekezzünk!

„A lélektelen bürokrata”

Egyik-másik már lassan sárgulni kezdett. De mikor anyagi a munka. És mindennel ide jönnek. És hogy zajonganak. Kérnek, folytatodnak, fellebbeznek az emberek, mintha egyéb dolguk sem volna. Az ember olyan, mint egy gép. Nincs egy pernyi nyugalma. No de kezdjük el, mert meg rántkórik az ajtót. Szólítsa be kedves kartársnó az első.

A kartársnó fontosságának teljes tudatában odament az ajtóhoz és kiszólt: — Tessék, jöjjon be az első.

A többiek meg ne zajongjanak, nem lehet így komoly munkát végezni.

Öreg néni ke lépett be az ajtón. — Egy idezést kaptam kérem szépen — kezdett bele a mondokájába. Azt írják, hogy fizessenem ki a büntetést, pedig én nem tudok semmit arról, hogy valamiért megbüntettek volna.

— Jaj, csak öregekkel ne lenne dolga az embernek. Azok mindent olyan hosszú tere érezlenek — gondolta Benesik kartárs és egy közlegyintéssel elhallgattatta a nénikét. Reklamáció, I. emelet 112. Oda forduljon néni ke.

— De... — Nem kell semmit megköszönni, azért vagyunk itt, hogy elintézzük az emberek ügyeit. Kartársnó jöhét a következő. Gyerünk, mert estig sem leszünk készen.

Jöttek egymásután az emberek akiket Benesik kartárs sorra „elintézt”. Menjen az első emeletre, harmadikra, föld-

szintre, alagsorba, jobbra, balra, iktatóba, jöjjon mások, holnap, holnapután, — dére már vagy harminc emberrel „péget”. Megtörtént az is, hogy egy ilyen „elintézt” ember visszatért Benesik kartárshoz, ilyenkor aztán volt mit hallgatni.

— Mi az, maga már megint itt van. Nem megmondtam, hová menjen... De kérem... Ott a kutyagyűgyeket intézik... — Nem érünk rá itt tereferélni. Nem lopjuk mi az időt. Intézzék el akkor a kutyagyűgyet. — De nekem nincs kutyám kérem...

— Nem érdekel a kutyája, a kutyagyűgy nem rám tartozik. Kérem kartársnó a következőt... — Szabadság, osztályvezető elvtárs!

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

— Szabadság, Benesik elvtárs! Tudja miért hívatottam? No, majd mindjárt megtudja. Eddig is elismertük szorgalmas munkáját és közölni kívánjuk, hogy... nincs rá fővább szükségünk. Nincs szükségünk olyan emberkekre, akik lélektelenül, bürokratamódon intézik el a dolgozók ügyesbajos ügyeit. Nem ók vannak értünk, hanem mi vagyunk a dolgozókért, ezt tanulja meg Benesik elvtárs...

Jakab Több

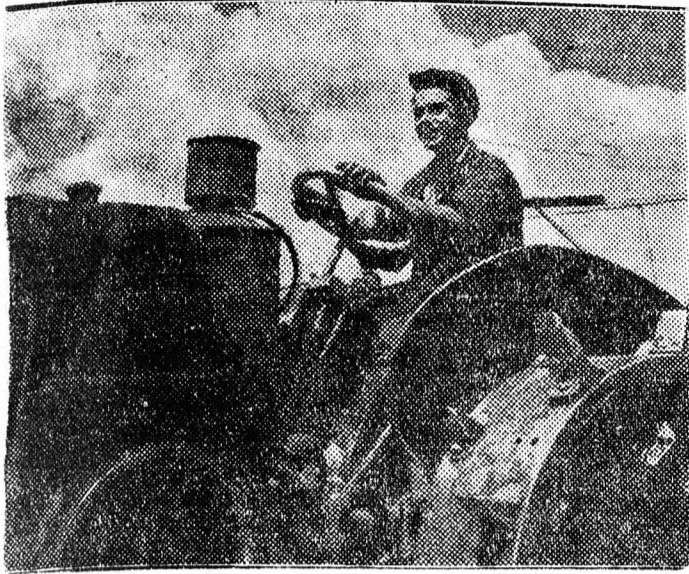
Tóth akadálya Uj Elet-

Negyven röz Tóth torista ké pesi Uj E után szüke területe és a tarlón. erőt kim hogy karb vigyázzon szemefénye jökedvü mondatja hanyagolja De mi áh a gép, Hosszú pe újra foro falánk „K bonaszálak be köve — Nem munkája. Tóth Fere tel van b elött sür szerejöt, mert napo kiesést jel már egysz csak azt h hogy új a Ennek má még nem rész.

Ez azon Tóth elvt kalmat fe nye fokoz is kétszáz kad. (Ezt érti. — A Nyoic-tiz ahhoz, ho ferenc ve Békében a Mindkclter tek el a Most azon lönség va nye között radt a ve oka? Egy n arat. Gépe után megá — A ga mondja az kértém, h csak löve hasonló a más rakta ban, hane rad el az volt adva gépet nem szerk.) E

Jakab Mihály miért maradt el Tóth Ferenc mögött az aratásban

Több segítséget adjon a debreceni gépállomás vezetősége a traktorosoknak

Tóth Ferenc, a debreceni gépállomás traktorosa legyőzi az akadályokat. Jökévdűn dolgozik kéveköti-aratógéppel a szepesi Új Elet-ben.

Negyvenholdas búzaföldjén körfőz Tóth Ferenc debreceni traktorista kéveköti-aratógépe a szepesi Új Elet földjén. Minden kör után szükül a levagatlan gabona területe és szaporodnak a kévek a talajon. Aldás a gép, sok emberi erőt kímél meg. Megérdemli, hogy karbantartsák, — hogy úgy vigyázzon rá a kezelője, mint a szemfényvére. A fiatal, mindig jókedvű Tóth Ferenc nem is mondhatja senki, hogy gépét elhanyagolja.

De mi történt. „Nyílt pályán” áll a gép, üresen jár a traktor. Hosszú percek telnek el, amíg újra forog a terelővitorla és a falánk „knotek” újra falja a gabonaszalakat, hogy aztán kéveköti-be köve dobja ki a talpra.

— Nem tetszik nekem a gép munkája, — mondotta ekkor Tóth Ferenc. — A kötőszerszeggel van baj. Már napokkal ez előtt sürgettem a gépállomás vezetőit, hogy csinálják meg, mert naponta 3—4 hold munkakiesést jelent a hiba. Ki is jött már egyszer a szerelőköcski, de csak azt hajlogatták a szerelők, hogy új alkatrésze van szükség. Ennek már három napja, de még nem érkezett meg az alkatrész.

Ez azonban nem akadályozza Tóth elvtársat, hogy minden alkalmat felhasználjon teljesítménye fokozására. Amit vállaltam — kétszáz hold learatását — el is végzem — ha török, ha szakad. (Ezt persze nem a gépre erti. — A szerk.)

Nyolc-tíz kilométert kell járni ahhoz, hogy megtaláljuk Tóth Ferenc versenytársát, a maesi Békében arató Jakab Mihályt. Mindketlen kiváló eredményt értek el a tavaszi szántás idején. Most azonban 25—30 hold különbség van ketőjük teljesítménye között. Jakab Mihály elmaradt a versenyben. Mi ennek az oka?

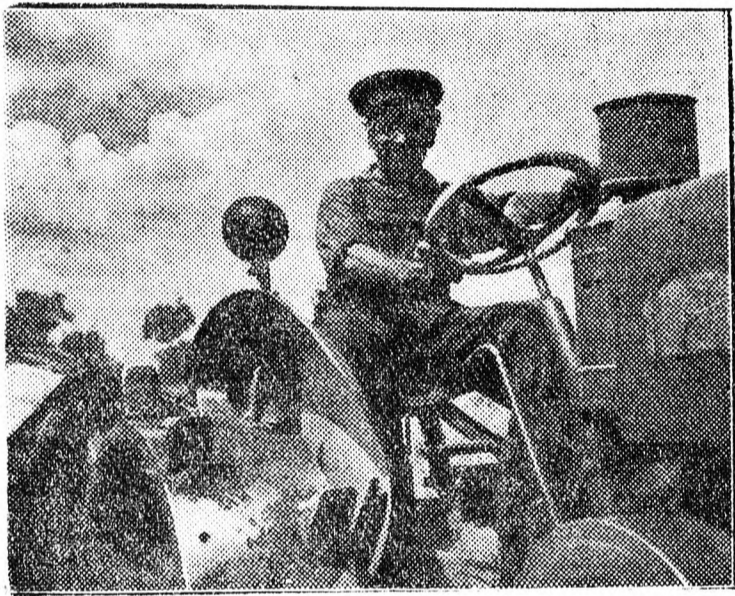
Egy négyholdas búzaföldjén arat. Gépe minden 20—30 méter után megáll. Jakab lelép és javít. — A gardáncsukló eltört — mondja az „öreg”. Már egy hete kértem, hogy cseréljék ki, de csak lövontatású géphez való hasonló alkatrészt van a gépállomás raktárjában. Nem az aratásban, hanem a gépjavitásban időrad el az ember, pedig elég idő volt adva javításra a télen. (A gépet nem Jakab javította. — A szerk.) Ez okozta aztán azt,

hogy 5 nappól két és felet állott a gép a Béke tsz-ben.

Más oka is van annak, hogy a tapasztalt, munkaéremrendes traktorista nem tart lépést az aratásban versenytársával — Tóth Ferencel. Elhanyagolja a gépállomás vezetősége a távolban dolgozó traktorosokat. Jakab Mihály szállásán nincs lepedő az ágyon, még egy mosdótálat sem talál. Olyan szakála van Jakab Mihálynak, mint egy ősembernek. Azt mondja: „Már két hete nem voltam otthon a családnál”. Nem foglalkozik kellően a vezetőség politikai szempontból sem vele. (Igy bizonyára a löbbivel sem. — A szerk.)

Jakab Mihály hozza be az elmaradását. Ehhez a gépállomás vezetői adjanak segítséget.

— Lévay —

Jakab Mihály elmaradt a versenyben Tóth Ferenc mögött. Nem jó a gép, de a versenyző-kedvben is hiány van. Kevés gondot fordít a gépállomás vezetősége a traktorosokra.

Hapok óta

olyan türelmetlen voltam már, mint aki nagyon hosszú idő után kedves csalátagokkal készült találkozásra és legszívesebben talosokat fogna az idő kereké alá, hogy szaguldani késztesse a perceket és az órákat.

Különös, hogy neha milyen kényeszeredetten mulik az idő mennyire oraknak júnnek a másodpercek! Így erőzem most is, amikor kedves, népes szép családomat a Sztaniszlavszkij Munkás Stúdiót vártam (találkozóra — Debrecenből Budapestre. Huszonöt testvért vártam: bátyáimat, öcsémeket, nővéreimet, húgaimat akik szeretnek, akikre büszke vagyok s akikkel három esztendő harcaiban — eredményeiben és kudarcjaiban szövetkezünk egyet-vevőkke.

A pécsi

Deriné Studio a budapesti Sztaniszlavszkij Studio és a debreceni Sztaniszlavszkij Munkás Studio, ha om színjátszó csoport, az ország három legjobbja adott találkozót egymásnak ezen a júniusvégi esten a budapesti EFEDOSZ-színház termében, az arnyas, csendes Corkij fasorban. — Erőpróba gyűltek itt a csoportok, lemerni az eddigi munka eredményét, hiányosságát — tanulságot gyűjteni a további munkához. Erős csoportok erős küzdőiméi igérték az est, az ország legkitűnőbb szakemberei töltötték meg a széksorokat. Elsősorban két csoport bemutatkozóját várták türelmetlenül a budapesti és a debreceni Stúdiót. A debreceni Studio, amely harmadéve orzi rendíthetlenségét, ez alkalommal a budapesti együttesben kemény és erős fiatal versenytársra számíthatott. Tudtam és tudtuk valamennyien, akik a sötét nézőtérben szorongtunk s akik a rivalda fényében éltek sorsukat, színpadi életüket: ezen az esten elődől sikerül e megvédeni a debreceni csoportnak a hároméves elsőseget? Sok, sok kétség, változó vélemény, ki lenne itt jósló közöttünk?

Mert, ha arra gondolok, hogy három esztendő során szinte minden fillér nélkül gyűrtük és gyűrtük a bajokat, az akadályokat, az egyes üzemi megnevező, vagy éppen rosszulindult közönyt, birkoztunk a díszletek, a fel, szerelés, a próbahelyiség megoldhatatlan gondjával — becsajítottunk útra tömegestől olyan kiváló kádereket, akik ma rádiónál színházaknál szín, művészeti főiskolán kultúrális posztokon vannak, s akik helyett csak rez-

GYŐZELMI JELENTÉS...

ben kaptunk utánpótlást — úgy érzem kocsit, hogy itt ezen az ünnepi esten megfáradt együttállatok majd viszont a színpadon. Hiszen csak fel, orával előbb hallottam a panaszt, az elkeseredés szavait a debreceniekől alig félóraja mutatták a megdöbbentő kepes dokumentumokat: hogyan mentik feltevért egyetlen kinoskúket, színpadi felszerelésüket pesti útjuk előtt a szennyvízbe merült „próbahelyiségből”, a Meteor, mozi pinéjéből.

Nezem a pestiek tohatséges játékat és no, no bennem a kétség, amint a pince víze nöholt: lángragyulhat, e a lelkesedés, az én együttesemben, ha arra a vizárasztót, próbatere megindol. Foghat e láng nyirkos taplon; a városi tanács méla közönyön?

Nem! — gondolom magamban és mégis bizom: hálhat? Igen. Biztosan! Feldörül a keparó tás, D. Szabó Laszlo darabját lelkesedés fogadja. A budapesti Studio sikeresen megállta helyét.

A színeiben morajlik a terem, Debrecen színjátszóin a sor. A várakozás percek most is óráknak tűnnek. — Taar Ferenc darabja következik — hallom a műsorközlőt. Az Aranygyűrű című háromkepes egyfelvonás, sőt Obersovskij Gyula rendezésében a debreceni Sztaniszlavszkij Munkás Studio mutatja be.

Izgalom fog el. Feszült izgalom izgalom és idogosság.

Hirtelen ezembe jut egy mozzanat mikor D. Szabó Laszloval sajtószólott darabjaink a Csatorna a Borzaron — a „Gyromszög” bemutatóján ül, tükünk indításra vártunk és azt kér, tükünk egymástól: izgulst?

Nem egy cseppet sem. Valópn nem. Nem volt bennünk izgalom, legfeljebb kíváncsiság: milyen lesz? és most úgy izgulok a nézőtér sarkában ahogy csak készülletlen d'ák izgulhat felelés előtt. Vajjon hogyan felelünk? Megfelelünk-e a kérdésre: orizülük-e az elsőseget?

Feldörül a függöny. Elhangzik az első mondat, és ebből a mondatból én már érzem, úgy mérem le mint egy finom műszer: győzelem!

Olyan szenvedélyes ez az előadás, szellemből amit a debreceni Studio megvalósított, Taar Ferenc darabjának bemutatásánál igen kiváló, nagy, szerű művészi munkát éreztem. Olyan elő, egyenített jellemek vannak a színpadon akik akkor is végigviszik törekvésüket amikor szövegük sinos Ez a jó.

VILLÁM

DEBRECENI VÁROSI TANÁCS!

A Sztálin-körút sarkától a klinikáig számtalan padra még nem szerelték fel a deszkát. A dolgozók, akik piében céljából látogatják az erdőt, ezt nagyon hiányolják. (Kecskés Mihály, Orvosi Műszergyár.)

POSTAIGAZGATOSÁG!

Indokolatlan, hogy a Széchenyi utca elején kb. 100 méter távolságra két postaláda is van de a Külsővásártéren, a Széchenyi körben egy sinos. Ha az ember egy levelet be akar dobni, hosszú utat kell megtenni. Kérésünk az lenne, hogy vagy a Technikum, vagy a Gördülőcsapágygyár épületére szerelnének fel egy postaládát. (Balogh Géza, Széchenyi u. 86.)

KELETMAGYARORSZAGI ÜZEMELELMEZESI VALLALAT 4. SZ. KONYHA (MENZA)

A Hajdúsági Gyógyszergyár dolgozói részére hétfőn feleményiségű ebédet küldtettek. Lehet, hogy tévedésből, de ilyen tévedésnek a jövőben nem szabad előfordulni. (Hajdúsági Gyógyszergyár dolgozói.)

Kombájn után az eke és a vetőgép járt a csökmői Kossuth árpatarlóján

A csökmői Kossuth termelőszövetkezetben 95 holdról aratta és csepelte el az őszi aratát a kombájn. Jó közepes termés volt, könnyen teljesítette abból a tsz beadási kötelezettségét. Ez volt az első feladata. Aztán a tartót nyomban megkezdte a 45 holdon elvégzett a másodvetést is. Ez annyit jelent, mintha a terület megnövekedett volna. A kálászosok mellett lucernából is jó termést takarított be a tsz. Ebből 252 mázsát vittek az állami begyűjtőhelyre. Ahogy az idő mutatja még könnyen lehet kétszer kaszálni a lucernát. Nem lesz tehát gond az állatállomány átteleltetése, a hizlalás, ezt biztosítja a másodvetés is. A jó időjárás folytán ez a 45 hold is komoly termést adhat.

A csökmői Kossuth tsz tagjai most kezdik érezni munkájuk gyümölcsét. Jövedelmük fokozásához nagyban hozzájárul a kormány újabb gondoskodása, ami mellett minden eddiginél szorgalmasabb munkával tesznek hitet a tsz tagjai.

A véradó-mozgalom sikeréért

Mi a Tánicses Cipőgyár dolgozói melegevéssel fogadtuk a véradási mozgalommal kapcsolatos előadást. Megértettük, hogy sok dolgozó életét menti meg és sok dolgozó egészséget tudják visszaadni azzal, ha vért adunk. Mi a Tánicses Cipőgyár dolgozói a véradási felhívást ma-

gunkévá tesszük s üzemünk dolgozóinak 70 százaléka szívesen ad vért. Örömmel adjuk, segítünk dolgozó társaink. En is adok vért. Előre az élet megmentéséért.

Kovács János szabász, Tánicses Cipőgyár.

szellemből amit a debreceni Studio megvalósított, Taar Ferenc darabjának bemutatásánál igen kiváló, nagy, szerű művészi munkát éreztem. Olyan elő, egyenített jellemek vannak a színpadon akik akkor is végigviszik törekvésüket amikor szövegük sinos Ez a jó.

Hont Ferenc a Színház történelmi Múzeum igazgatója:

— Mélyéges szégyenkezésem érzését tolmácsolom azok miatt a hivatásos színészek miatt, akik erről a bemutatásról és vitáról elmaradtak mert a debreceniek előadásából tanulhatnak szeretettel és lelkesedést a színjátszóktól és tanulhatják a munkás és paraszti alakok hiteles ábrázolását. A debreceni Sztaniszlavszkij Munkás Studio előadása véleményem szerint a legjelebb, a legalkalmasabb alkalmas Sztaniszlavszkij módszerét és megvalósítja azt a legegészségesebb formát, ahogy Sztaniszlavszkij módszereit a színjátszás területén alkalmazni kell. Színjáró ez a Studio azért is mert már a harmadik évvelj darabban ajándék, zsa meg színházi kultúránkat. Az ez az előadásban egyetlen lényegesen hibát figyelhettem meg: amikor Eszter szerelmesévé a színen márad, a rendezés nem indokolta meg eléggé — legalább is lélektanilag — a lány bentmaradását. Ez minden rossz — legnagyobb sajnálatomra — amit az előadásról el tudok mondani.

és hogyan vélekedett Szél Jenő elvtárs a Népművészeti Intézet igazgatója?

— Ahhoz a sok jóhoz amit az előttem felszólalók a debreceni Sztaniszlavszkij Munkás Stúdióról elmondtak én is hozzájárulok és engedjék meg, hogy én is átnyújtsak egy babrlevelet. Igényes színházlátogató vagyok és nagyon sok nagyszínházi előadás nem nyújt számomra művészi kielégülést. A debreceni Studio előadásán tökéletes tiszta élvezet kaptam. A munkás színjátszásban a debreceni Sztaniszlavszkij Munkás Studio eljutott oda, ahova a munkás színjátszásnak el kell jutnia. Ez a munkás színjátszás!

Büszke vagyok és boldog, hogy indultától harosa lehettem ennek a mozgalomnak s hogy ma már országunk minden részében vannak Stúdió testvéreink, kiket tapasztalt tanácsokkal az „öregék” tudásával segíthetünk a buktatókon.

BARNA TIBOR

